

# قانون الحاق جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون تجسس و نجات دریایی ۱

مصوب ۱۳۷۳/۲/۲۱

ماده واحده - به دولت اجازه داده می‌شود به کنوانسیون تجسس و نجات دریایی مصوب ۱۳۵۸ شمسی مطابق با ۱۹۷۹ میلادی سازمان بین‌المللی دریانوردی، مشتمل بر یک مقدمه، هشت ماده و یک ضمیمه به شرح پیوست ملحق و اسناد آن را مبادله نماید.

کنوانسیون بین‌المللی تجسس و نجات در دریا  
متعاهدین به این کنوانسیون:

با توجه به اهمیت فراوانی که در بسیاری از کنوانسیون‌ها نسبت به امر کمک‌رسانی به افراد در حال اضطراب در دریا و ایجاد امکاناتی کافی و مؤثر از طرف کشور ساحلی جهت نگهداری در ساحل به منظور خدمات جستجو و نجات، قائل شده است.

با بررسی توصیه‌نامه چهلیم که در کنفرانس بین‌المللی ایمنی جان افراد در دریا، ۱۹۶۰ (۱۳۳۹) به تصویب رسیده با تأکید بر سودمند بودن فعالیتهای هماهنگ فیما بین تعدادی از سازمانهای بین‌الدولی در رابطه با ایمنی در دریا، با تمایل به توسعه و بسط این فعالیتهای از طریق یک برنامه بین‌المللی جستجو و نجات دریایی که مسئول نیازهای ترافیک دریایی جهت نجات جان افراد در حال اضطراب در دریا، باشد.

با آرزوی بسط همکاریهای فیما بین سازمانهای جستجو و نجات در جهان و آنهایی که در عملیات جستجو نجات در دریا، شرکت می‌نمایند، به شرح ذیل توافق نموده‌اند:

ماده ۱- وظایف کلی براساس کنوانسیون: اعضاء تعهد می‌نمایند تا موارد قانونی یا سایر اقدامات مقتضی که برای اجرای کامل کنوانسیون و ضمیمه آن، که جز لاینفک کنوانسیون است را به کار ببندند، مگر در صورتی که به صراحت به شکل دیگری عنوان شده باشد مراجعه به کنوانسیون به منزله همان مراجعه به ضمیمه تلقی خواهد شد.

ماده ۲- سایر مقاوله‌نامه‌ها و تفسیر: ۱- هیچ چیز در این کنوانسیون نمی‌تواند قانون‌مندی و توسعه حقوق دریاها مصوب در کنفرانس حقوق دریاهای سازمان ملل متحد را که متعاقب قطعنامه (۲۵۷) ۲۷۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد تشکیل گردیده یا ادعا و نظریات حقوقی حال یا آینده هیچ کشوری را در مورد حقوق دریاها و ماهیت و حدود صلاحیت قضایی کشور ساحلی و صاحب پرچم را، خدشه‌دار نماید.

۲- هیچ مقرراتی از این کنوانسیون نایستی به صورتی تعبیر شود که تعهدات یا حقوق کشتیها را که در سایر اسناد بین‌المللی درج گردیده، خدشه‌دار نماید.

ماده ۳- اصلاحات: ۱- کنوانسیون را از این به بعد می‌توان با هریک از مراحل مندرج در بندهای ۲ و ۳ ذیل اصلاح نمود:

۲- اصلاح پس از بررسی در سازمان مشورتی دریایی بین‌الدولی (که از این پس سازمان نامیده می‌شود).

الف - هر اصلاحیه‌ای که از طرف یک عضو پیشنهاد شده و به دبیرکل سازمان (از این به بعد دبیرکل نامیده می‌شود) ابلاغ شده باشد، یا هر اصلاحیه‌ای که دبیرکل در نتیجه اصلاحیه‌ای که به ماده مشابه ضمیمه ۱۲ کنوانسیون بین‌المللی هواپیمایی کشوری وارد شده، لازم تشخیص دهد، بین تمامی اعضاء سازمان و تمامی متعاهدین حداقل ۶ ماه قبل از بررسی آن توسط کمیته ایمنی دریانوردی سازمان، توزیع خواهد گردید.

ب - متعاهدین، چه عضو سازمان بوده یا نباشند حق شرکت در جلسه کمیته ایمنی دریانوردی جهت بررسی و اتخاذ اصلاحات را، خواهند داشت.

ج - اصلاحات توسط دو سوم اکثریت اعضاء حاضر و رأی‌دهنده در کمیته ایمنی دریانوردی تصویب خواهد گردید به شرط اینکه حداقل یک سوم اعضاء در موقع تصویب اصلاحیه، حضور داشته باشند.

د - اصلاحات تصویب شده براساس شق (ج) توسط دبیرکل جهت پذیرش به اطلاع کلیه اعضاء خواهد رسید.

هـ - اصلاحیه در مورد یک ماه یا در مورد بندهای ۴-۱-۲، ۵-۱-۲، ۷-۱-۲، ۱۰-۱-۲، ۳-۱-۳، ۳-۱-۳  
ضمیمه در پایان یک سال از تاریخی که دبیرکل یک سند پذیرش از دو سوم اعضا دریافت داشته باشد، به عنوان پذیرفته شده تلقی خواهد گردید.

و - یک اصلاحیه در مورد ضمیمه به غیر از بندهای ۴-۱-۲، ۷-۱-۲، ۱۰-۱-۲، ۳-۱-۳ یا ۳-۱-۳ در پایان یک سال از تاریخی که برای اعضا جهت پذیرش ابلاغ شده باشد به عنوان پذیرش ابلاغ شده باد به عنوان پذیرفته شده تلقی خواهد گردید. البته چنانچه در ظرف این مدت بیش از یک سوم اعضا به دبیرکل اطلاع دهد که نسبت به اصلاحات اعتراض دارند، اصلاحیه پذیرفته شده تلقی نخواهد گردید.

ز - اصلاحیه‌ای در مورد یک ماده یا بندهای ۴-۱-۲، ۷-۱-۲، ۱۰-۱-۲، ۳-۱-۳ یا ۳-۱-۳ ضمیمه، به شکل ذیل لازم‌الاجراء می‌گردد:

I - در مورد اعضای که آن را پذیرفته‌اند، ۶ ماه پس از تاریخی که معلوم می‌گردد اصلاحیه مورد پذیرش قرار گرفته است.

II - در مورد اعضای که بعد از برآورده شدن شرط مندرج در شق (هـ) و بعد از تاریخ الإنشاء  
"CREATEDATE \@ "yyyy/MM/dd hh:mm:ss am/pm" ۰۹/۰۸/۲۰۰۷ ۰۸:۵۲:۰۰ ق.ظ  
لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه آن پذیرفته تا هنگام پذیرفته شدن اصلاحیه.

III - در مورد اعضای که آن را بعد از تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه می‌پذیرند، ۳۰ روز بعد از تسلیم یک سند مبنی بر پذیرش.

ح - یک اصلاحیه در مورد ضمیمه به غیر از بندهای ۴-۱-۲، ۵-۱-۲، ۷-۱-۲، ۱۰-۱-۲، ۳-۱-۳ یا ۳-۱-۳ در مورد کلیه اعضا به غیر از انهایی که مطابق بند و به اصلاحیه اعتراض نموده باشند و اینکه از چنین اعتراضیه‌هایی ۶ ماه بعد از تاریخی که مورد پذیرش قرار می‌گیرند انصراف حاصل نموده باشند، به مرحله اجرا در خواهد آمد. البته قبل از لازم‌الاجراء شدن هر عضوی می‌تواند به دبیرکل اعلام نمایند که خطوط را از اجراء اصلاحیه برای مدتی که بیش از یک سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن تجاوز نکند یا برای مدت طولانی‌تری که توسط دو سوم اکثریت حاضر و رأی‌دهنده در کمیته ایمنی دریاوردی در زمان تصویب اصلاحیه، تعیین شده باشد، معاف می‌گرداند.

۳- اصلاحیه از طریق یک کنفرانس: الف - براساس درخواست یک عضو که مورد موافقت حداقل یک سوم اعضا قرار گیرد، سازمان اقدام به تشکیل کنفرانسی با حضور اعضا خواهد نمود تا اصلاحات وارده بر کنوانسیون را مورد بررسی قرار دهد. اصلاحات پیشنهادی توسط دبیرکل حداقل ۶ ماه قبل از بررسی آن توسط کنفرانس بین اعضا توزیع خواهد یافت.

ب - اصلاحات به وسیله دو سوم اکثریت حاضر و رأی‌دهنده در چنین کنفرانسی به تصویب خواهد رسید. مشروط بر اینکه حداقل یک سوم اعضا در موقع تصویب اصلاحیه حاضر باشند، اصلاحاتی را که بدین شکل به تصویب می‌رسد توسط دبیرکل جهت پذیرش به کلیه اعضا اطلاع داده خواهد شد.

ج - مگر در صورتی که کنفرانس به شکل دیگری تصمیم گرفته باشد، اصلاحیه پذیرفته شده تلقی خواهد گردید و به ترتیب مراحل مندرج در شقوق (هـ) (۲)، (و) (۲)، (ز) (۲) و (ح) (۲) لازم‌الاجراء می‌گردد، به شرط اینکه مراجعه مندرج در شق (ح) (۲) در مورد کمیته ایمنی دریاوردی که مطابق با شق (ب) (۲) بسط یافته، به منزله مراجعه به کنفرانس تلقی شده باشد.

۴- هر اعلامیه پذیرش، یا اعتراضی به یک اصلاحیه‌ای یا هر اخطار که مطابق با شق (ح) (۲) داده شده باشد به صورت مکتوب به دبیرکل تسلیم که وی تسلیم آن را با ذکر تاریخ دریافت به کلیه اعضا اطلاع خواهد داد.

۵- دبیرکل به کلیه اعضا هر اصلاحیه‌ای را که لازم‌الاجراء می‌گردد، همراه با تاریخ لازم‌الاجرائی چنین اصلاحیه‌ای، اطلاع خواهد داد.

ماده ۴- امضاء - تصدیق ، پذیرش ، تصویب و الحاق : ۱- کنوانسیون از تاریخ دهم آبان ۱۳۵۸ مطابق با اول نوامبر ۱۹۷۹ تا تاریخ نهم آبان ۱۳۵۸ مطابق با ۳۱ اکتبر ۱۹۸۰ در مقر سازمان جهت امضاء مفتوح می‌باشد و از آن تاریخ به بعد برای الحاق مفتوح خواهد ماند. کشورها می‌توانند به طرق ذیل به عضویت این کنوانسیون درآیند :

الف - امضاء بدون شرط تصدیق ، پذیرش یا تصویب ، یا

ب - امضاء به شرط تصدیق ، پذیرش یا تصویب پس از تصدیق ، پذیرش یا تصویب ، یا

ج - الحاق .

۲- تصدیق ، پذیرش ، تصویب یا الحاق با تسلیم یک سند به این معنی به دبیر کل ، لازم‌الاجرا می‌گردد.

۳- دبیر کل به کلیه اعضاء هرگونه امضاء یا تسلیم هر سند تصدیق، پذیرش ، تصویب یا الحاق و تاریخ تسلیم آن را اطلاع خواهد داد.

ماده ۵- لازم‌الاجراء شدن : ۱- کنوانسیون ۱۲ ماه بعد از تاریخیکه ۱۵ کشور مطابق با ماده ۴ به آن متعهد شده باشند، لازم‌الاجرا خواهد گردید.

۲- لازم‌الاجرا شدن برای کشورهایی که کنوانسیون را مطابق ماده ۴ در پی برآورده شدن شرایط مندرج در بند ۱ قبل از اینکه کنوانسیون لازم‌الاجراء گردد، تأیید ، پذیرفته ، تصویب یا به آن ملحق شده باشند. تاریخی خواهد بود که کنوانسیون به اجرا درمی‌آید.

۳- لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون برای کشورهایی که پس از به اجرا درآمدن کنوانسیون آن را تأیید ، پذیرفته، تصویب یا به آن ملحق می‌گردند ، ۳۰ روز پس از تاریخ تسلیم سندی مطابق با ماده ۴ ، خواهد بود.

۴- هر سند تأیید ، پذیرش ، تصویب یا الحاق تسلیم شده بعد از به اجرا درآمدن اصلاحیه به کنوانسیون براساس ماده ۳ ، به عنوان اصلاح کنوانسیون تلقی ، و کنوانسیون اصلاح شده ، ۳۰ روز بعد از تسلیم چنین سندی برای کشورها ، لازم‌الاجرا خواهد گردید .

۵- دبیرکل به کشورها تاریخ اجراء کنوانسیون را اطلاع خواهد داد.

ماده ۶- انصراف : ۱- هر یک از اعضاء در هر زمان پس از طی مدت ۵ سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون برای آن کشور ، می‌تواند از کنوانسیون انصراف حاصل نماید.

۲- انصراف با تسلیم یک سند انصراف به دبیرکل که کشورها را در مورد دریافت سند انصراف ، تاریخ دریافت آن و همچنین تاریخی را که این سند لازم‌الاجرا می‌شود مطلع خواهد نمود ، تأثیر پیدا می‌کند.

۳- انصراف ظرف یک سال ، یا مدت بیشتری که در سند انصراف ممکن است تصریح داده شده باشد ، پس از دریافت آن توسط دبیرکل تأثیر پیدا خواهد نمود.

ماده ۷- تسلیم و ثبت : ۱- کنوانسیون به دبیرکل تسلیم که وی نسخ حقیقی تأیید شده آن را در اختیار کشورها قرار خواهد داد.

۲- به محض به اجرا درآمدن کنوانسیون ، دبیرکل متن آن را جهت ثبت و انتشار مطابق با ماده ۱۰۲ منظور سازمان ملل متحد ، در اختیار دبیرکل سازمان ملل متحد قرار خواهد داد.

ماده ۸- زبانها : کنوانسیون در یک نسخه واحد به زبانهای چینی ، انگلیسی ، فرانسه ، روسی و اسپانیایی ایجاد گردیده ، هر متن بطور یکسان معتبر خواهد بود.

ترجمه رسمی به زبان عربی ، آلمانی و ایتالیایی و همراه با متن اصلی امضاء شده ، نگهداری خواهد گردید.

در تاریخ ۱۳۵۸/۲/۲۷ مطابق با بیست و هفتم آوریل یکهزار و نهصد و هفتاد و نه میلادی در هامبورگ تهیه شده .

در احراز مراتب فوق ، امضاءکننده ذیل که توسط دولت متبوعه خود به همین منظور اختیار یافته است ، این کنوانسیون را امضاء نموده .

ضمیمه

فصل ۱- شرایط و تعاریف

- ۱-۱- کلمه « باید » در این ضمیمه استفاده شده تا قرینه‌ای باشد بر لزوم استفاده یکنواخت آن توسط کلیه اعضاء به منظور تأمین ایمنی جان در دریا .
- ۱-۲- کلمه « بایستی » در این ضمیمه استفاده شده تا قرینه‌ای باشد بر توصیه برای استفاده یکنواخت آن توسط کلیه اعضاء به منظور تأمین ایمنی در دریا .
- ۱-۳- عبارات مندرج در ضمیمه با معنی ذیل مورد استفاده قرار گرفته‌اند :
  - ۱- « منطقه جستجو و نجات » محلی است با ابعاد تعریف شده که در آن محدوده خدمات جستجو و نجات فراهم آمده است.
  - ۲- « مرکز هماهنگی نجات » واحدی است مسئول جهت بسط مؤثر سازماندهی خدمات جستجو و نجات و هماهنگی نمودن انجام عملیات جستجو و نجات در منطقه مربوط به جستجو و نجات .
  - ۳- « مرکز فرعی نجات » یک واحد تحت نظارت مرکز هماهنگی نجات خواهد بود که در جهت تکمیل مرکز اصلی نجات در داخل یک محل تعیین شده در یک منطقه جستجو و نجات ، ایجاد شده باشد.
  - ۴- « واحد نگهبانی ساحلی » یک واحد مستقر در خشکی چه به صورت ثابت یا سیار خواهد بود ، که به منظور انجام نگهبانی در امر ایمنی کشتیها در مناطق ساحلی ، اختصاص یافته باشد.
  - ۵- « واحد نجات » واحدی است متشکل از افراد آموزش دیده و مجهز به وسایل مناسب جهت انجام سریع عملیات جستجو و نجات.
  - ۶- « فرمانده منطقه » فرمانده یک واحد نجات است که برای هماهنگی عملیات جستجو و نجات در داخل محدوده تعیین شده برای نجات ، گمارده شده باشد.
  - ۷- « هماهنگ کننده جستجوی سطح » کشتی خواهد بود علاوه بر واحد جستجو که برای هماهنگی جستجو سطح و عملیات نجات در محدوده تعیین شده برای جستجو ، تعیین شده باشد.
  - ۸- « مرحله اضطرار » یک عبارت عام می‌باشد که برحسب موضوع ، می‌تواند مرحله نامعلومی ، مرحله آماده‌باش یا مرحله اضطرار باشد.
  - ۹- « مرحله نامعلومی » وضعیتی است که در آن تا حدی که به ایمنی یک کشتی و افراد روی آن مربوط می‌گردد، تردید وجود داشته باشد.
  - ۱۰- « مرحله آماده‌باش » وضعیتی است که در آن ترس در مورد ایمنی کشتی و جان افراد روی آن وجود داشته باشد.
  - ۱۱- « مرحله اضطرار » وضعیتی خواهد بود که در آن یک کشتی یا فردی به وسیله خطر جدید و قریب‌الوقوع تهدید و کمک فوری نیاز داشته باشد.
  - ۱۲- « فرود آمدن » در صورتی است که یک هواپیما در روی آب فرود اجباری داشته باشد.

## فصل ۲ - سازماندهی

- ۲-۱- ترتیبات مربوط به تأمین و هماهنگی خدمات جستجو و نجات :
  - ۱-۲-۱- اعضاء می‌بایستی اطمینان حاصل نمایند که ترتیبات لازم برای تأمین خدمات جستجو و نجات کافی برای افراد در حالت اضطرار در دریا اطراف ساحل خود ، به عمل آورده‌اند.
  - ۲-۱-۲- اعضاء اطلاعات مربوط به سازمان جستجو و نجات خود و پس از آن تغییرات مهم و موارد ذیل را به دبیرکل منعکس خواهند نمود :
    - ۱- خدمات ملی جستجو و نجات در دریا .
    - ۲- موقعیت جغرافیایی مرکز هماهنگی نجات ، شماره‌های تلفن و تلکس و حدود مسئولیتهای خود ، و
    - ۳- واحدهای اصلی جستجو که در اختیار آنان قرار دارد.
  - ۲-۱-۳- دبیرکل به نحو مقتضی اطلاعات مندرج در بند ۲-۱-۲ را به اعضاء منعکس خواهد نمود.

۲-۱-۴ هر حوزه جستجو و نجات بایستی بنا به توافق حاصله توسط متعاهدین ذیربط ، تعیین شود ، دبیرکل بایستی در جریان این توافقنامه قرار گیرد.

۲-۱-۵ در صورتی که توافق بر سر ابعاد دقیق حوزه جستجو و نجات توسط متعاهدین ذیربط حاصل نگردیده باشد، این متعاهدین نهایت سعی خود را بکار خواهند بست تا بر سر ترتیبات لازم که براساس آن هماهنگی همه جانبه مطابق با خدمات جستجو و نجات حوزه ایجاد گردد ، به توافق برسند. چنین ترتیباتی بایستی به دبیرکل منعکس گردد.

۲-۱-۶ دبیرکل به تمامی متعاهدین این توافقات و ترتیبات مشروحه در بندهای ۲-۱-۴ و ۲-۱-۵ را اطلاع خواهد داد.

۲-۱-۷ تحدید حدود حوزه جستجو و نجات با تحدید حدود مرزهای بین کشورها مرتبط نبوده و نمی تواند آن را خدشه دار کند.

۲-۱-۸ متعاهدین بایستی در اینکه خدمات جستجو و نجات آنها قادر به واکنش سریع به تقاضای اضطرار باشد، اقدام به عمل آورند.

۲-۱-۹ با دریافت خبر مبنی بر اینکه فردی در محدوده دریا در حالت اضطرار قرار گرفته و در آنجا یکی از متعاهدین عملیات هماهنگی کلی جستجو و نجات را فراهم آورده است، مقامات مسئول کشور مذکور اقدام فوری نسبت به ارائه امداد به بهترین وجه موجود ، به عمل خواهد آورد.

۲-۱-۱۰ کشورهای متعاهد اطمینان حاصل خواهند نمود تا امداد برای هر فرد در اضطرار در دریا ، فراهم آمده باشد. آنان چنین اقدامی را بدون توجه به ملیت یا وضعیت چنین فرد یا اوضاع و احوالی که چنین فردی در آن پیدا شده است ، به عمل خواهند آورد.

۲-۲ هماهنگی تسهیلات جستجو و نجات .

۲-۲-۱ کشورهای متعاهد مقرراتی را برای هماهنگی تسهیلات لازم جهت ایجاد خدمات جستجو و نجات در اطراف سواحل خود، فراهم خواهند آورد.

۲-۲-۲ کشورهای متعاهد یک مکانیزم ملی را جهت هماهنگی کلی خدمات جستجو و نجات برقرار خواهند ساخت.

۲-۳ ایجاد مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات.

۲-۳-۱ جهت تأمین الزامات بندهای ۲-۲-۱ و ۲-۲-۲ کشورهای متعاهد نسبت به ایجاد مراکز هماهنگی نجات جهت خدمات جستجو و نجات خودو چنان مراکز فرعی نجات که تشخیص می دهند، اقدام به عمل خواهند آورد.

۲-۳-۲ مقامات ذیصلاح هر کشور عضو حوزه ای که مرکز فرعی نجات در آنجا مسئولیت دارد را ، تعیین خواهند نمود.

۲-۳-۳ هر مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات که مطابق بند ۲-۳-۱ ایجاد شده باشد، بایستی وسایل کافی جهت دریافت ارتباطات اضطرار از طریق ایستگاه رادیویی یا شکل دیگر ، در اختیار داشته باشد.

چنین مرکز و مرکز فرعی بایستی همچنین وسایل کافی برای ارتباط با واحدهای نجات خود و مراکز هماهنگی نجات یا مراکز فرعی نجات بطور لازم در نواحی مجاور ، در اختیار داشته باشد.

۲-۴ تعیین واحدهای نجات.

۲-۴-۱ کشورهای متعاهد اقدام به تعیین واحدهایی به شکل ذیل خواهند نمود :

۱- واحدهای نجات ، دولت یا سایر سرویسهای دولتی یا شخصی ذیصلاح که در جای مناسب استقرار یافته و تجهیز شده باشند ، یا قسمتهایی از آنها ، یا

۲- به عنوان عامل سازمان جستجو و نجات ، دولت یا سرویسهای دولتی یا شخصی ذیصلاح یا قسمتهایی از آنها ، که به عنوان تعیین واحدهای جستجو مناسب نبوده ، لیکن قادر به شرکت در جستجو و نجات باشند، و وظایف این عوامل را مشخص خواهند نمود.

۲-۵ تسهیلات و تجهیزات واحدهای نجات.

۲-۵-۱ هر واحد نجات بایستی با تجهیزات و تسهیلات مقتضی برای امور محوله مجهز شده باشد.

۲-۵-۲ هر واحد نجات بایستی با تجهیزات و تسهیلات مقتضی برای امور محوله مجهز شده باشد.  
۲-۵-۲ هر واحد نجات بایستی وسایل سریع و مطمئن ارتباطی با سایر واحدها و عوامل درگیر در چنین عملیاتی را ، در اختیار داشته باشد.

۲-۵-۳ جعبه‌ها یا بسته‌های حاوی تجهیزات بقاء که برای پرتاب به طرف بازماندگان مورد استفاده قرار می‌گیرد بایستی ماهیت کلی محتویات خود را که با یک کد رنگ مطابق با بند ۲-۵-۴ و شاخص چاپی و نشانهای گویا ، تا حدی که این نشان‌ها وجود دارند، داشته باشند.

۲-۵-۴ مشخصه رنگ محتویات جعبه‌های قابل پرتاب و بسته‌های حاوی تجهیزات نجات بایستی شکل نواری داشته و مطابق با کدهای ذیل رنگ‌آمیز گردند :

۱- قرمز : وسایل پزشکی و کمکهای اولیه ،

۲- آبی : آب و غذا ،

۳- زرد : پتو و لباسهای حفظ‌کننده ، و

۴- سیاه : تجهیزات متفرقه مثل اجاق ، تبر ، قطب‌نما و وسایل پخت و پز .

۲-۵-۵ هرگاه وسایل با ماهیت مختلط در یک جعبه یا بسته پرتاب شده باشد ، کد رنگ بایستی بطور مختلط مورد استفاده قرار گیرد.

۲-۵-۶ دستورالعمل‌های مربوط به استفاده از تجهیزات نجات بایستی در هر جعبه یا بسته قابل پرتاب قرار گرفته باشد، این دستورالعمل‌ها بایستی به زبان انگلیسی و حداقل دو زبان دیگر ، چاپ شده باشد.

فصل سوم - همکاری

۳-۱ همکاری بین کشورهای عضو :

۳-۱-۱ کشورهای متعاقد سازمانهای جستجو و نجات خود را هماهنگ نموده و بایستی هرگاه که لازم باشد ، سازمانهای جستجو و نجات خود را با آنچه متعلق به کشورهای همسایه است، هماهنگ نمایند.

۳-۱-۲ مگر در صورتی که به شکل دیگری بین کشورهای مربوطه توافق شده باشد یک کشور عضو بایستی با رعایت قوانین، مقررات و اصول اساسی قابل اعمال ، فوراً اجازه دهد تا ورود به سرزمینی یا عبور از آبهای سرزمینی آن کشور توسط واحدهای نجات کشورهای متعاقد دیگر فقط به منظور جستجو برای وضعیت تصادمات دریایی و نجات زنده‌ماندگان این قبیل تصادمات، صورت پذیرد . در چنین صورتی عملیات جستجو و نجات تا آنجایی که مقدور باشد توسط مرکز هماهنگی و جستجو و نجات ذیربط کشوری که اجازه ورود داده یا مرجع دیگری که توسط کشور مذکور تعیین شده باشد، هماهنگ خواهد گردید.

۳-۱-۳ مگر در صورتی که به شکل دیگری بین کشورهای ذیربط توافق شده باشد مقامات کشور متعاهدی که تمایل به اجازه به واحدهای نجات خود جهت ورود به سرزمین یا عبور از آبهای سرزمینی کشور دیگری را فقط به منظور جستجو و نجات در وضعیت تصادمات دریایی و نجات زنده‌ماندگان چنین تصادماتی دارند، یک درخواست ارسالی که در آن جزئیات کامل مأموریت پیش‌بینی شده و نیاز به آن را ، به مرکز هماهنگی نجات آن کشور متعاقد دیگر ، یا مرجعی که توسط آن کشور تعیین شده باشد، شرح خواهد داد.

۳-۱-۴ مقامات ذیصلاح کشورها بایستی :

۱- فوراً دریافت چنین درخواستی را تأیید نموده و .

۲- در اولین فرصت در صورت امکان ، شرایطی را که براساس آن مأموریت پیش‌بینی شده به عهده گرفته خواهد شد را ، مشخص نمایند.

۳-۱-۵ کشورهای متعاقد بایستی توافقتنامه‌هایی را با کشورهای همسایه منعقدنموده شرایط مربوط به ورود واحدهای جستجوی یکدیگر به سرزمین یا عبور از آبهای سرزمینی خود را تعیین نمایند. این توافقتنامه‌ها بایستی همچنین ورود فوری چنین واحدهایی را با حداقل تشریفات ممکنه ، پیش‌بینی نماید.

- ۳-۱-۶ هر کشور متعهدی بایستی مراکز هماهنگی نجات خود را مجاز نماید تا ،
- ۱- از سایر مراکز هماهنگی و نجات یک چنین کمکی به انضمام درخواست برای کشتیها ، هواپیماها ، پرسنل یا تجهیزاتی ، که ممکن است لازم باشد را ، بنماید.
- ۲- هر مجوز لازم جهت ورود چنین کشتیها ، هواپیما ، پرسنل یا تجهیزات را به سرزمین یا دریای سرزمینی خود ، صادر نموده یا
- ۳- ترتیبات لازم را با گمرکات مربوطه ، اداره مهاجرت یا سایر مقامات به منظور تسریع چنین ورودی ، به عمل آورد.
- ۳-۱-۷ هر کشور متعهدی بایستی مراکز هماهنگی نجات خود را مجاز نماید تا در صورت تقاضا ، امداد در اختیار سایر مراکز هماهنگی نجات شامل امداد به شکل کشتیها ، هواپیما ، افراد یا تجهیزات ، قرار دهد.
- ۳-۱-۸ کشورهای متعهد می‌بایستی نسبت به انعقاد قرارداد جستجو و نجات با کشورهای متعهد همسایه در مورد ایجاد مراکز تسهیلات، تنظیم رویه کار متحدالشکل، اجرای برنامه‌های مشترک آموزشی و مانور ، بازرسیهای معمول کانالهای ارتباط بین کشوری ، بازدیدهای پرسنل رابط مرکز هماهنگی و تبادل جستجو و نجات ، اقدام نمایند.
- ۳-۲-۱-۲ هماهنگی با سرویسهای هوانوردی .
- ۳-۲-۱-۱ کشورهای متعهد بایستی اطمینان حاصل نمایند تا نزدیکترین همکاریهای عملی فیما بین سرویسهای هوانوردی و دریایی از نظر مؤثرترین و کاراترین خدمات جستجو و نجات در داخل و در نواحی جستجو و نجات خود ، ایجاد گردد.
- ۳-۲-۲ هر جا که عملی باشد، هر کشور متعهدی بایستی مراکز هماهنگی جستجو و نجات یا مراکز فرعی نجات ایجاد تا هم جهت مقاصد دریانوردی و هم هوانوردی سرویس عرضه نمایند.
- ۳-۲-۳ هرگاه مراکز هماهنگی جستجو و نجات یا مراکز فرعی نجات بطور منفک از هم ایجاد شده باشند تا به همان محل سرویس عرضه نمایند، کشورهای متعهد مربوطه بایستی اطمینان حاصل نمایند تا نزدیکترین همکاریهای محلی بین این مراکز یا مراکز فرعی ، فراهم آمده باشد.
- ۳-۲-۴ کشورهای متعهد بایستی اطمینان حاصل نماید تا حتی‌المقدور یک رویه مشترک بین واحدهای نجات ایجاد شده برای مقاصد دریانوردی و آنهایی که به منظور تأمین مقاصد هوانوردی ایجاد شده‌اند، فراهم شده باشد.
- فصل چهارم - اقدامات آمادگی
- ۴-۱ الزامات اطلاعات .
- ۴-۱-۱ هر مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات بایستی اطلاعات دست اول موجود در رابطه با عملیات جستجو و نجات در منطقه خود به انضمام اطلاعات موارد ذیل را در اختیار داشته باشد :
- ۱- واحدهای جستجو و واحدهای نگهبانی ساحلی .
- ۲- سایر منابع عمومی - خصوصی به انضمام تسهیلات حمل و نقل و تأمین سوخت احتمالاً در عملیات جستجو و نجات می‌تواند کارساز باشد.
- ۳- وسایل ارتباطی که در عملیات جستجو و نجات ممکن است به کار گرفته شود.
- ۴- اسامی ، آدرسهای تلکس ، و تلگراف ، شماره‌های تلفن و تلکس نمایندگان کشتیرانی ، مقامات کنسولی ، سازمانهای بین‌المللی و سایر ارگانها که می‌توانند در جهت اخذ اطلاعات حیاتی در مورد کشتیها ، کمک نمایند.
- ۵- موقعیت‌های محلی علائم تماس یا هویت خدمات دریایی سایر ساعات نگهبانی و فرکانسهای تمامی ایستگاههای دریایی که احتمالاً برای عملیات جستجو و نجات به کار گرفته می‌شوند.
- ۶- موقعیت‌ها ، علائم تماس یا هویت خدمات سیار دریایی ، ساعات نگهبانی و فرکانسهای تمامی ایستگاههای رادیویی ساحلی که پیش‌بینی‌های هواشناسی و اخطارهای رادیویی منطقه جستجو و نجات پخش می‌کنند.
- ۷- موقعیت‌های محلی و ساعات سرویسهای نگهبانی ، گوش دادن رادیویی و فرکانسهای حفظ شده .
- ۸- اشیایی که ممکن است به جای کشتی شکسته‌های تعیین محل نشده و گزارش شده ، اشتباه شوند ،

- ۹- موقعیت‌های محل‌هایی که در آنجا تجهیزات قابل پرتاب اورژانس نجات ، انبار می‌گردد.
- ۴-۱-۲- هریک از مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات باید نسبت به اطلاعات مربوط به موقعیت ، مسیر ، سرعت ، علامت تماس یا هویت ایستگاه کشتیها در منطقه خود که ممکن است به کشتیها یا افرادی که در دریا دچار اضطرار شده‌اند کمک نمایند، دسترسی فعال داشته باشند. این اطلاعات یا باید در مرکز هماهنگی نجات نگاهداری گردند و یا به هنگام لزوم توسط این مراکز قابل اکتساب باشند.
- ۴-۱-۳- در هر مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات یک نقشه در مقیاس وسیع به منظور نمایش و درج اطلاعات مربوط به عملیات جستجو در حوزه مربوطه به خود، بایستی تعبیه شود.
- ۴-۲- نقشه‌های عملیات یا دستورالعمل‌ها .
- ۴-۲-۱- هر مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات بایستی نسبت به تهیه نقشه‌های جامع یا دستورالعمل‌های مربوطه به اجرای عملیات جستجو و نجات در منطقه خود، اقدام یا آنها را موجود داشته باشد.
- ۴-۲-۲- نقشه‌جات یا دستورالعمل‌ها، تا آنجایی که امکان‌پذیر باشد می‌بایستی ترتیبات مربوط به سرویس‌دهی و سوختگیری مجدد کشتیها ، هواپیما و وسایط نقلیه به کار گرفته شده برای عملیات جستجو و نجات، به انضمام آنهايي که توسط سایر کشورهای متعاقد آماده شده را ، مشخص نماید.
- ۴-۲-۳- نقشه‌جات و دستورالعمل‌ها بایستی حاوی اطلاعات جامع در مورد اقداماتی باشد که می‌بایستی بوسیله کسانی که درگیر عملیات جستجو و نجات در منطقه هستند انجام گیرد ، به انضمام :
- ۱- روشی را که براساس آن عملیات جستجو و نجات بایستی اجرا شود.
  - ۲- استفاده از سیستمها و تأسیسات ارتباطی موجود.
  - ۳- اقدامی که مشترکاً با سایر مراکز هماهنگی نجات یا مراکز فرعی نجات به عنوان اقدام لازم ، بایستی صورت پذیرد.
  - ۴- روشهای هشداردهنده به کشتیها در دریا و هواپیماهای عبوری .
  - ۵- وظایف و اختیار پرسنل تعیین شده برای عملیات جستجو و نجات .
  - ۶- امکان تأمین مجدد تجهیزاتی که وضعیت هواشناسی یا امثالهم ایجاب می‌کند.
  - ۷- روشهای جمع‌آوری اطلاعات اساسی مربوط به عملیات جستجو و نجات ، نظیر اعلامیه‌های لازم، برای دریانوردان و گزارشات پیش‌بینی‌های هوا و وضعیت سطح آب .
  - ۸- روشهای دریافت کمک لازم از سایر مراکز هماهنگی نجات یا مراکز فرعی نجات که ممکن است ضروری باشد نظیر کشتیها ، هواپیما ، پرسنل و تجهیزات.
  - ۹- روشهای کمک‌رسانی کشتیهای نجات یا سایر کشتیها برای قرار ملاقات با کشتیهای در اضطرار، و
  - ۱۰- روشهای کمک‌رسانی به هواپیمای در حال اضطراری که ناگزیر به فرود جهت رسیدن به شناور سطح آب باشد.
- ۴-۳-۴- آمادگی واحدهای نجات.
- ۴-۳-۱- هر واحد نجات تعیین شده بایستی یک حالت آمادگی را که با وظیفه محوله مطابقت نماید، حفظ نموده و واحد هماهنگی نجات یا واحد فرعی نجات مربوطه را از حالت آمادگی خود بایستی مطلع نماید.
- فصل پنجم - روشهای عملیاتی
- ۵-۱-۵-۱- اطلاعات در رابطه با فوریتها .
- ۵-۱-۱- کشورهای متعاقد بایستی اطمینان حاصل نمایند آن قبیل نگهبانیهای رادیویی مستمر که لازم و عملی می‌باشند بر روی فرکانسهای بین‌المللی اضطراری حفظ می‌گردد. یک ایستگاه رادیویی در ساحل که هر تقاضای اضطرار یا پیامی را دریافت می‌کند بایستی :
- ۱- فوراً مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات را مطلع نماید.
  - ۲- جهت اطلاع به کشتیها از یک فرکانس بین‌المللی اضطرار یا بیشتر یا هر فرکانس لازم دیگر پخش مجدد نماید.



۳- علائم اخطاری لازم را به صورت اتوماتیک قبل از چنین پخش‌های مجدد، ارسال نماید مگر در صورتی که این کار قبلاً انجام شده باشد، و

۴- آن دسته از اقدامات بعدی را که مقامات ذیصلاح تصمیم گرفته‌اند معمول نماید.

۲-۱-۵- هر مرجع یا عامل سازمان جستجو و نجات دلیلی مبنی بر این که یک کشتی در حالتی اضطرار است را داشته باشد بایستی در اسرع وقت ممکنه تمامی اطلاعات موجود را در اختیار مراکز هماهنگی نجات یا مراکز فرعی نجات، قرار دهد.

۳-۱-۵- مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات بایستی فوراً به محض دریافت اطلاعات مربوط به یک کشتی در حالت فوریت، چنین اطلاعاتی را ارزیابی نموده، و حالت فوریت را مطابق با بند ۲-۵ و مقدار عملیات موردنیاز، تعیین کند.

۲-۵-۲- حالتهای فوری .

۱-۲-۵- برای منظوره‌های عملیاتی، حالات فوریتی ذیل بایستی مورد شناسایی قرار گیرند:

۱- حالت نامعلومی .

۱-۱- به هنگامی که گزارش شده یک کشتی برای رسیدن به مقصد دیگر کرده است، یا

۲-۱- به هنگامی که یک کشتی نتوانسته موقعیت مورد انتظار یا ایمنی کشتی را گزارش کرده باشد.

۲- حالت آماده‌باش .

۱-۲- به هنگامی که بعد از فاز تردید، اقدامات جهت ایجاد تماس با کشتی ناکام مانده باشد و سؤالات فرستاده شده به سایر منابع مربوطه ناموفق مانده باشد، یا

۲-۲- هنگامی که اطلاعات واصله حاکی از آن باشد که کارایی عملیاتی یک کشتی تحلیل رفته ولی شدت آن به حدی نیست که احتمال یک وضع اضطرار ایجاد شده باشد.

۳- حالت اضطرار .

۱-۳- وقتی که اطلاعات مستدل مبنی بر اینکه یک کشتی یا فردی در یک خطر جدی و قریب‌الوقوع قرار گرفته و نیازمند کمک فوری است دریافت شده باشد، یا

۲-۳- وقتی که پیرو یک حالت آماده‌باش، اقدامات ناموفق بیشتری برای برقراری ارتباط با کشتی و سؤالات ناموفق بیشتری حاکی از اینکه کشتی در اضطرار است، بوجود آمده باشد.

۳-۳- وقتی که اطلاعات بدست آمده حاکی از این باشد که کارایی عملیات یک کشتی تحلیل یافته و این تحلیل به حدی است که وضعیت اضطرار احتمال دارد.

۳-۵- مراحل کاری برای مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات در طی حالت فوری .

۱-۳-۵- با اعلام حالت نامعلومی، مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات در صورت مقتضی جهت تعیین ایمنی کشتی بایستی سؤالات را آغاز نموده یا حالت آماده‌باش اعلام نمایند.

۲-۳-۵- به محض اعلام حالت آماده‌باش، مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات در صورت مقتضی، سؤالات در مورد کشتی گم شده را گسترش داده خدمات جستجو و نجات مربوطه را آماده‌باش داده و همان اقدامی را که شرح آن رفته‌است تا در پی شرایط حالت فوق‌العاده لازم است معمول شود، انجام خواهد داد.

۳-۳-۵- به محض اعلام حالت اضطرار مرکز هماهنگی نجات، مرکز فرعی نجات بطور معمول بایستی،

۱- مطابق با ترتیبات مندرج در ۲-۴ اقدام نماید.

۲- در جایی که لازم باشد حد نامعلومی وضع کشتی را تخمین زده و محدوده محلی را که باید جستجو گردد، تعیین کند.

۳- صاحب کشتی یا نماینده آن را در صورت امکان مطلع نماید، و از اتفاقاتی که در جریان است وی را آگاه سازد.

۴- مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات، کمکی که لازم به نظر می‌رسد یا مرتبط با عملیات باشد، اطلاع دهد.

۵- در مرحله اول تقاضای کمک را از هواپیما، کشتی یا خدمات موجود غیر از سازمان جستجو و نجات بنماید چه بسا به خاطر این که در اغلب حالات اضطرار در مناطق اقیانوسی، سایر کشتیهایی که در مجاورت قرار دارند، عوامل بسیار مهم در عملیات جستجو و نجات خواهد بود.

۶- یک نقشه در مقیاس وسیع را برای اجرای عملیات از اطلاعات موجود ترسیم نموده و این نقشه را جهت رهنمودهای مطابق بندهای ۷- ۵ و ۸- ۵ به اطلاع آنان برساند.

۷- در صورت لزوم در پی شرایط موجود راهنمایی مندرج در بند ۳-۳-۵ را اصلاح نماید.

۸- مقامات کنسولی و دیپلماتیک ذیربط یا در صورتی که حادثه یک پناهنده و رانده شده‌ای را در بر گرفته باشد دفتر سازمان بین‌المللی ذیصلاح را، مطلع گرداند.

۹- به نحو مقتضی مقامات تحقیق حادثه را مطلع نموده، و ۱۰- هر هواپیما، کشتی یا سایر خدمات مشروحه در بند ۳-۳-۵ در مشورت با مقامات تعیین شده مطابق با بند ۷-۵ و ۸- ۵ را به نحو مقتضی در جریان این ام که کمک آنان دیگر موردنیاز نمی‌باشد مطلع نماید.

۴-۳-۵- آغاز عملیات جستجو و نجات در مورد یک کشتی که موقعیت آن نامعلوم است.

۱-۳-۵- در صورتی که یک حالت اضطراری در مورد یک کشتی که موقعیت نامعلومی دارد اعلام شده باشد، موارد ذیل باید صورت پذیرد:

۱- به هنگامی که یک مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات از وجود یک حالت اضطرار مطلع شده و از اقدام لازمی که توسط سایر مراکز صورت می‌گیرد اطلاعی ندارد، بایستی مسئولیت انجام اقدام مقتضی را به عهده گرفته و با سایر مراکز در همسایگی در راستای تعیین یک مرکز برای به عهده‌گیری فوری مسئولیت، مشورت نماید.

۲- مگر در صورتی که به شکل دیگری بین مراکز مربوطه بر اساس توافقنامه تصمیم گرفته شده باشد. مرکز تعیین شده بایستی مرکز مسئولی باشد که در آن محل کشتی برابر آخرین گزارش موقعیت خود را اعلام نموده است.

۳- بعد از اعلام حالت اضطرار، مرکز هماهنگی عملیات جستجو و نجات بایستی، بطور مقتضی، سایر مراکز ذیربط را از کلیه موقعیتهای حالت اضطراری و تمامی اتفاقات متعاب آن، مطلع نماید.

۵-۳-۵- انتقال اطلاعات به کشتی‌هایی که در مورد آنها حالت اضطرار اعلام شده است.

۱-۳-۵- هرگاه که عملی باشد، مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات سؤال عملیات جستجو و نجات مسئول خواهد بود تا کشتی‌ای که در مورد وی حالت اضطرار اعلام گردیده در جریان اطلاعات عملیات جستجو و نجات که وی آغاز نموده، قرار دهد.

۴-۳-۵- هماهنگی در صورتی که دو کشور، درگیر آن باشند.

۱-۳-۵- به هنگامی که اجرای عملیات تمامی منطقه جستجو و نجات مسئولیت بیشتر از یک کشور باشد، هر متعاهدی در صورت تقاضای یک مرکز هماهنگی نجات در منطقه، بایستی، مطابق با برنامه‌های عملیاتی یا دستورالعمل‌های مندرج در بند ۲-۴، اقدام به عمل آورد.

۵-۳-۵- خاتمه یا تعویق عملیات جستجو و نجات.

۱-۳-۵- حالت نامعلومی و حالت آماده‌باش.

۱-۳-۵- وقتی که در طی یک حالت نامعلومی یا یک حالت آماده باش یک مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات عیناً مطلع گردید که حالت اضطرار دیگر وجود ندارد، بایستی به همین طریق هر مرجع یا واحد یا سرویسی را که وی فعال نموده یا اطلاع داده است، در جریان امر قرار دهد.

۲-۳-۵- هرگاه در طی یک حالت اضطرار، تصمیم بر این گردید تا جستجو می‌بایست متوقف گردد، مرکز هماهنگی نجات یا فرعی نجات به نحو مقتضی بایستی عملیات جستجو و نجات را معوق گذاشته و به همین ترتیب هر مرجع،

واحد یا سرویسی را که فعال نموده یا مطلع ساخته بوده است ، در جریان امر قرار دهد . اطلاعات دریافت شده بعدی بایستی ارزیابی شده و عملیات جستجو و نجات در صورت ایجاب ، از سر گرفته شود.

۳-۲-۵ - ۵ - اگر در طی حالت اضطرار معلوم شده باشد که جستجو ارزشی ندارد ، مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات به نحو مقتضی ، عملیات جستجو و نجات را خاتمه و بدین نحو هر مرجع ، واحد یا سرویسی را که فعال نموده یا اطلاع داده است در جریان امر قرار خواهد داد.

۵-۶- هماهنگی فعالیتهای جستجو نجات در صفحه .

۱-۵-۶- فعالیتهای واحدهای درگیر در عملیات جستجو و نجات ، چه واحدهای نجات بوده یا واحدهای کمک کننده را تشکیل داده باشد بایستی برای تأمین حداکثر نتایج موثر ، هماهنگ گردند.

۷-۵ - تعیین فرمانده در صحنه و مسئولیتهای وی .

۱-۷-۵ - به هنگامی که واحدهای نجات آماده به عهده گیری عملیات جستجو و نجات می باشند، یکی از آنها بایستی در اسرع وقت ممکنه ترجیحاً قبل از ورود به منطقه مورد نظر برای جستجو ، به عنوان فرمانده در صحنه ، تعیین گردد.

۲-۷-۵- مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات ذیربط بایستی یک فرمانده در صحنه ، تعیین نماید، در صورتی که این عمل میسر نگردد ، واحدهای درگیر براساس توافق مشترک بایستی یک فرمانده در صحنه تعیین نمایند.

۳-۷-۵ تا زمانی که یک فرمانده در صحنه تعیین نشده ، اولین واحد رسیده در صحنه عمل بطور اتوماتیک بایستی وظایف و مسئولیتهای فرمانده در صحنه را ، به عهده بگیرد.

۴-۷-۵ - هرگاه که مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات مسئولیت محوله را به نحو مقتضی اجرا نکرده باشد، یک فرمانده در صحنه بایستی وظایف ذیل را به عهده بگیرد :

۱- موقعیت احتمالی کشتی مورد جستجو ، درصد احتمالی اشتباه در این تعیین موقعیت ، و محل جستجو را تعیین کند.

۲- برای مقاصد ایمنی واحدهای درگیر در عملیات جستجو ، ترتیبات لازم برای تفکیک آنها از یکدیگر را ایجاد نماید.

۳- الگوهای جستجوی لازم را برای واحدهای شرکت کننده در جستجو تأمین نموده و محل های جستجو را برای واحدها یا یک گروه از این واحدها ، معین نماید.

۴- واحد مرتبطی را تعیین تا وقتی که موقعیت کشتی تحت جستجو معین شد ، امور نجات را تأثیر ببخشد.

۵ - ارتباطات جستجو و نجات در صحنه را هماهنگ نماید.

۵ - ۷ - ۵ - یک فرمانده در صحنه نیز در موارد ذیل مسئول خواهد بود :

۱ - گزارشات مرتب را به مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات که خدمات جستجو و نجات را هماهنگی می کند، ارسال نماید، و

۲- تعداد و اسامی نجات یافتگان را به مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات که عملیات جستجو و نجات را هماهنگی می کند گزارش کرده و اسامی و مقصد واحدها را با نجات یافتگان در آنها ، در اختیار قرار داده گزارش دهد که کدامین نجات یافته در کدام واحد بوده و در جایی که لازم باشد کم اضافی از مرکز درخواست نماید. مثلاً کمک جهت تخلیه پزشکی نجات یافتگان که شدیداً مجروح شده اند.

۸-۵- تعیین هماهنگ کننده جستجوی سطح و مسئولیتهای مربوطه وی .

۱-۸-۵ - اگر واحد نجات ( به غیر از کشتی های جنگی ) جهت به عهده گرفتن وظایف یک فرمانده در صحنه موجود نباشد، لیکن یک تعداد از کشتیهای تجاری یا سایر کشتیها در عملیات جستجو و نجات شرکت می نمایند یکی از آنان طبق توافق مشترک بایستی به عنوان هماهنگ کننده جستجو سطح ، تعیین گردد.

۲- ۸- ۵ - هماهنگ کننده جستجوی سطح در اسرع وقت ممکنه بایستی انتخاب و ترجیحاً قبل از ورود به محل تعیین شده برای جستجو ، باشد.

۳- ۸- ۵ - هماهنگ کننده جستجوی سطح مسئول تمامی وظایف مندرج در بندهای ۴- ۷- ۵ و ۵- ۷- ۵ تا آن حد که کشتی قادر به اجرای آنهاست خواهد بود.

## ۹ - ۵ - اقدام اولیه

۹ - ۵ - هر واحد با دریافت اطلاعات در مورد یک حادثه اضطرار بایستی بی‌درنگ هرگونه اقدامی را که در توان خود دارد جهت کمک به کار بسته یا واحدهای دیگر را می‌توانند کمک کنند آماده باش داده و مرکز هماهنگی نجات یا واحد فرعی نجاتی را که در محدوده آن، حادثه اتفاق افتاده است مطلع نماید.

۱۰ - ۵ - محدوده‌های جستجو .

۱۰ - ۵ - محدوده‌های جستجو که مطابق بند ۲ - ۳ - ۳ و ۱ - ۴ - ۷ - ۵ یا ۳ - ۸ - ۵ تعیین گردیده می‌تواند در صورت لزوم توسط فرمانده در صحنه یا هماهنگ‌کننده جستجو سطح، تغییر یابد، که در این صورت بایستی مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات را در جریان اقدام خود و دلیلی را که برای چنین کاری دارد، قرار دهد.

۱۱ - ۵ - الگوهای جستجو .

۱۱ - ۵ - الگوهای جستجو که براساس بند ۶ - ۳ - ۳ و ۳ - ۴ - ۷ - ۵، ۳ - ۸ - ۵ تعیین شده می‌تواند در صورت ضروری تشخیص دادن، توسط فرمانده در صحنه یا هماهنگ‌کننده جستجوی سطح به الگوهای دیگر تغییر پیدا کند، که در این صورت بایستی مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات را در جریان اقدام خود و دلیلی که برای چنین کاری دارد، قرار دهد.

۱۲ - ۵ - جستجوی موفقیت‌آمیز .

۱ - ۱۲ - ۵ - وقتی که جستجو موفقیت‌آمیز شده باشد، فرمانده در صحنه یا هماهنگ‌کننده جستجو سطح بایستی واحدهایی را که به نحو احسن تجهیز شده‌اند هدایت کند تا عملیات نجات را انجام داده یا سایر کمک‌های لازم را تأمین نماید.

۲ - ۱۲ - ۵ - در صورت اقتضاء واحدهای اجرا کننده نجات بایستی فرمانده در صحنه یا هماهنگ‌کننده جستجو سطح را از تعداد و اسامی زنده ماندگان روی عرشه چه تمامی پرسنل نجات یافته باشند و یا اینکه کمک اضافی لازم باشد، مثل تخلیه‌های پزشکی و مقصد واحدها را، مطلع نماید.

۳ - ۱۲ - ۵ - فرمانده در صحنه یا هماهنگ‌کننده جستجو سطح وقتی که جستجو موفقیت‌آمیز باشد، بایستی فوراً مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات را مطلع نماید.

۱۳ - ۵ - جستجو ناموفق .

۱ - ۱۳ - ۵ - جستجو فقط زمانی بایستی خاتمه یابد که دیگر هیچ امیدی در نجات زنده‌ماندگان نباشد.

۲ - ۱۳ - ۵ - مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات که عملیات جستجو و نجات را هماهنگی می‌کنند، معمولاً مسئول ختم جستجو خواهند بود.

۳ - ۱۳ - ۵ - در مناطقی دوردست اقیانوسی که تحت مسئولیت مرکز هماهنگی نجات نبوده یا در جایی که مرکز مسئول در وضعیتی نباشد که عملیات جستجو و نجات را هماهنگی نماید، فرمانده در صحنه یا هماهنگ‌کننده جستجو سطح می‌تواند مسئولیت ختم جستجو را به عهده بگیرد.

فصل ششم - سیستم‌های گزارش کشتی

۱ - ۶ - اعضاء متعاقد بایستی یک سیستم گزارش کشتی را هرگاه که لازم به نظر رسید که این گزارش عملیات جستجو و نجات را آسان می‌سازد و آن را عملی تشخیص دهد، جهت استفاده در هر منطقه جستجو و نجات تحت مسئولیت خود، فراهم آورد.

۲ - ۱ - ۶ - متعاهدی که قصد تأسیس سیستم گزارش کشتی را دارند بایستی توصیه‌های سازمان را مدنظر قرار دهند.

۳ - ۱ - ۶ - سیستم گزارش کشتی بایستی اطلاعات جدید را در مورد جابجایی کشتی‌ها در صورت یک حادثه اضطرار، فراهم آورد تا :

۱ - فاصله زمان از بین رفتن تماس با یک کشتی و آغاز عملیات جستجو و نجات در صورتی که هیچ علامت اضطرار دریافت نشده باشد، کاهش دهد.

- ۲- تعیین سریع کشتیهایی را که ممکن است با خبر نموده تا ارائه کمک نمایند ، میسر گرداند.
- ۳- کار ترسیم یک منطقه جستجو با ابعاد محدود را در صورتی که موقعیت یک کشتی در اضطرار معلوم نبوده یا محقق نباشد میسر گرداند، و
- ۴- کار کمک‌رسانی فوری پزشکی یا راهنمایی کشتیها را که فاقد یک پزشک در روش آنهاست ، تسهیل بخشد.
- ۲- ۶- الزامات عملیاتی .
- ۱- ۲- ۶- به منظور دستیابی به اهداف مشروحه در بند ۳- ۱- ۶ سیستم گزارش کشتی بایستی الزامات عملیاتی ذیل را تأمین نماید.
- ۱-تدارک اطلاعات ، متضمن نقشه‌های دریانوردی و گزارشهای موقعیتی که پیش‌بینی موقعیتهای آتی کشتیهای شرکت‌کننده را امکان‌پذیر می‌نماید.
- ۲- نگهداری نقشه و موقعیت کشتیرانی .
- ۳- دریافت گزارشات در فاصله زمانی لازم از کشتیهای شرکت‌کننده .
- ۴- ساده‌سازی سیستم طراحی و عملیات ، و
- ۵- استفاده از فورمات استاندارد گزارش کشتی که بطور بین‌المللی توافق شده باشد و مراحل کار استاندارد را که بطور بین‌المللی مورد توافق قرار گرفته باشد ، تأمین نماید.
- ۳- ۶- انواع گزارشات.
- ۱- ۳- ۶- یک سیستم گزارش کشتی بایستی گزارشات ذیل را در خود جای داده باشد :
- ۱- نقشه دریانوردی ، با ذکر اسامی ، علامت تماس یا هویت ایستگاه کشتی ، تاریخ و زمان ترک ( به وقت گرینویچ ) جزئیات نقطه ترک کشتی ، بندر بعدی ورود کشتی ، مسیر موردنظر ، سرعت و تاریخ و زمان ورود موردنظر (به وقت گرینویچ ) تغییرات مهم بایستی در اسرع وقت گزارش شود.
- ۲- گزارش موقعیت با ذکر نام علامت تماس یا هویت ایستگاه کشتی ، تاریخ و زمان ورود به مقصد یا ترک محل تحت پوشش ( به وقت گرینویچ ) .
- ۴- ۶- استفاده از سیستمها .
- ۱- ۴- ۶- اعضاء بایستی تمامی کشتیها را تشویق نمایند تا موقعیتهای خود را به هنگام سفر در مناطقی که ترتیبات لازمه انجام شده تا اطلاعات در مورد موقعیتهای جستجو و نجات جمع‌آوری گردد، گزارش نمایند.
- ۲- ۴- ۶- اعضایی که اطلاعات را در مورد موقعیت کشتیها ثبت می‌کنند بایستی تا آنجایی که عملی باشد چنین اطلاعاتی را در صورت درخواست آن به منظور جستجو و نجات ، به سایر کشورها ارائه دهند.